käsna pigistades lasse tibba tibba hawal temma rindade alla süddame hauko.

5) Kui innimenne, kes külmast olli woetud, wähhe hakkab elluse pöörma, siis walla temma suhhu monni tibbi soja wet ehk tewet, kuhhu wähhe wina hulka pandud, ja se järrel woib tedda leig soja tarre kanda, ehk wähhe sojendetud wodise panna, et aega möda ja wähhe hawalt saab soja kätte.

Siin tulleb maenitseda: Panne unne wasto, kui sa kange külma käes olled, ja, isseärranis külma käes, ärra jo ennast wina täis.

III. Neid aidata, kes wingust uimaseks sanud ehk umbses tules on läkkastanud.

1) Kanna nisugguse warst tule kätte, panna tedda seljeli mahha, nenda et pea jääb wähhe kõrgemale.

2) Peästa temma rided lahti ja jätta kaela ja rinnad paljaks.

3) Wirtsuta temma silmi ja rindade peäle paljast külma wet ehk ädikaga seggatud wet.

4) Walla külma wet, ehk panne lund ehk katki murtud jeäd pähhe.

5) Wõtta wet ja ädikat ja aja sedda temma pärra solest sisse.

6) Höeru temma ihho willase rie ehk harjadega, hoia ninna alla kanget ädikat, salmiaki piritust, ehk muud mis kange haisoga.

7) Puhhu hinge temma suhhu.

8) Kui haige hakkab elluse pöörma, siis anna temmale wet ja ädikat jua. Keik seddasamma siit sadik nimmetud peab ka neile tehtama, kes liig wina lakkumisse läbbi uimaseks sanud.

Maenitsus 1. Kui on ahhi, kust suits korstna lähheb, naggo Sakste majades ja linna paikus, siis ei tohhi kriiskat mitte kinni panna, ni kaua kui weel, olgo kül weike tukkikenne sees; ärra to tuppa süssi, kui nemmad weel wingo andwad; ärra magga seäl, kus iljaste seinad, uksed ehk aknad ölliga wärwitud.

Maenitsus 2. Kui pead sinna minnema, kus tule höng ummukses, ehk muido pahhaks läinud, kui keldrittes, mis kaua aega kinni seisnud, süggawa kopades, kaewuttes ehk peldikkuttes, siis lasse essite pöllema sütud küünla tassaste nöriga sisse, ja kui tulli kustub ärra, siis on teäda et tuul on pahha. Tuult woib jälle puhhastada kui sütad monni kubbo kuiwa hölgi pollema ja wiskad neid sisse, ehk kui panned tuult läbbi käima. Kui sisse lastud tulli ennam ärra ei kustu, siis sest woib tunda, et umbne ja pahha tule höng on küllalt puhhastetud, ja et innimenne woib sisse